

РЕШЕНИЕ

№ 24684

гр. София, 18.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 26.05.2026 г. в следния състав:

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Ивайло Занев, като разгледа дело номер **13389** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба от П. Б. П., ЕГН [ЕГН], от@@2@[жк], [жилищен адрес] срещу Столична Дриекция на вътрешните работи /СДВР/ да му заплати сумата от 20 000лв.- понастоящем 10 225,84 евро неимуществени вреди следствие от незаконосъобразната заповед №513з-4959 от 14.06.2022г. на Директора на СДВР, с която дисциплинарно е уволнен и която заповед е отменена с решение по адм.дело №10278/22г. на АССГ в сила от 18.01.2024г.. Претендира се и законната лихва в размер на 5330,36лева /2725,36евро/, изчислена върху търсената главница от влизането в сила на решението 18.01.2024г. до подаване на исковата молба 19.12.2025г., както и се претенция законната лихва от датата на искова молба до окончателното ѝ изплащане.

По изложените в исковата молба твърдения –се моли да се уважи. На първо място се твърди, че е осъществен фактическия състав с наличието на първия елемент – незаконосъобразен акт. Заповедта, с което е било наложено на ищеца наказание „уволнение“ е била отменена. Деянието, за което е била ангажирана отговорността на ищеца е във връзка със протестни събития на 10.07.2020г. до колоните на МС. Вменено му е било, че е държал за ръката паднало лице, докато останалите му колеги са му нанасяли удари. Подчертава се, че лицето в производството е твърдяло, че не е извършило деянието и съответно мотивите на АССГ за отмяна на заповедта са, че не е доказано авторството. Твърди се, че вмененото му нарушение му е оказано силен стрес, която е в пряка и непосредствена връзка с отменения акт. Причинените неимуществени вреди се изразяват в това, че не може да спи, затворил се е, чувствал се е несправедливо обвинен, изпитвал е

тревожност, психически се е сринал, изпаднал е в невъзможност да се грижи за семейството си. За кратко е започнал работа, но поради липса на концентрация и тревожност – не му е продължен трудовия договор. Регистрирал се е на трудовата борса и за него това е било особено унижително, предвид 20 годишния му стаж като полицаи вкл. награждаван многократно.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.С. и моли да се уважи в цялост. Претендира разноски /л.14 -1950лв./.

Ответната страна чрез юрк.И. –оспорва иска като неоснователен и моли да се отхвърли. Подчертава, че няма вреда- свидетелите не следвало да се кредитират, тъй като са роднини, а медицинска документация липсва за твърдяното състояние на ищеца. Претендира юрк.възнаграждение.

Представителят на СГП изразява становище за основателност на иска, но касателно размер предлага на съда да го съобрази по справедливост, тъй като претендираният такъв е прекомерен.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ ОБСТОЯТЕЛСТВАТА ПО ДЕЛОТО НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

От фактическа страна:

Със заповед №513з-4959 от 14.06.2022г. на Директора на СДВР –л.15, ищецът е дисциплинарно е уволнен по причина на описаното в същата деяние, свързано с насилие върху протестиращото лице Е. М. при протеста на 10.07.2020г.при колоните на МС.

Следва да се посочи като служебно известно на състава, че заповед за задържане на лице рег. № 227зз-1806/11.07.2020г., на лицето Е. М. с решение 29.10.2021 г. по нахд № 9657/2020 г. на СРС, е отменена, което е оставено в сила с решение №1935/23.03.2022г. по кнахд №12843/21г. на АССГ. Съответно това лице е предявило иск по ЗОДОВ срещу СДВР в размер на 151 530 лв., от които 1530 лв. имуществени вреди, 150 000лв. неимуществени вреди, който иск е предмет на адм.дело 7231/2025г.. С оглед събраните в това производството доказателства и извода, че М. е бил пребит на протеста /вкл.многократно ритан в главата/ от служителите на реда /сред които и П./ - АССГ по делото с решение №24599 от 18.06.2026г. е присъдил на лицето обезщетение за неимуществени вреди от 25 000 евро вкл. и претендираните в цялост имуществени вреди.

Извън контекста на посочено заповедта за уволнение е била отменена с решение №4026 от 19.06.2023г. по адм.дело №10278/22г. на АССГ в сила от 18.01.2024г, което дело е приложено за послужване. Видно от мотивите на решението –има изготвен анализ на отдел „ЕКД“, че от събитието се наблюдават действия, наподобяващи побой от страна на полицейските служители –удари с крак и влачене, но не могат да се идентифицират полицаите. От справката от камерите се установява, че седем лица са задържани, като на трима се прилага физическа сила чрез нанасяне на удари. Началник-отделът е разпознал част от полицаите нанасящи удари, но сред тях не е П. П.. Впоследствие за ангажиране отговорността на П. има анализ въз основа на записите, но сред категорично разпознатите лица, извършили неправомерни действия –не е П. П.. Комисията, която е анализираща тези данни –е и провела разговори с участниците и в т.4 е направила извода, че лицата, които нанасят удари в 22,46,14ч. на М. с крак са С. С. и П. П., също в т.7 е посочен само П. П. в 22,47,17ч.. В 21,42,23ч. лицето, което дърпа и влачи задържаният е посочено, че може да се оприличи на П. П.. Не е спорно, че П. е бил на това мероприятие и е заснет до колоните, стоящ прав до тримата задържани лица сред които и Е.М.. П. в производството е възразил. Неговото възразение е на л.60 и видно от същото не е съгласен, че е разпознат от

служители на Дирекция „Човешки ресурси“ –изготвили протокола. Не оспорва, че е стоял с маска зад лицето М./на коментираната снимка/, за което е разпознат от гл. инспектор Т., но възразява че същият само го разпознава без да сочи, че той е извършвал неправомерните действия. Ищецът е дал сведения на 27.09.2021г. на л.341 по приложеното дело – като е посочил, че не си спомня много за случая, но не е употребил излишна сила. Като краен резултат заповедта за уволнение е отменена, тъй като е прието, че „има санкциониране на даден служител за дисциплинарно нарушение, чиито автор не е доказан безспорно“.

Следва да се има предвид, че по делото са разпитани св.Й. Н. П. -съпруга на ищеца и К. Я.-роднина.

Видно от показанията на съпругата, които съдът кредитира като цяло с оглед това, че се подкрепят и от останалите доказателства /показанията на 2 рия свидетел/ -когато ищецът узнал за уволнението си е направил нервен срыв и отишъл на лекар, където му изписали успокоително, защото получил схващане от дясно на тялото. Посочва, че се сринал. Непрекъснато пиел успокоителни. Преди това не е имал такива състояния. Винаги е бил позитивен. Октомври му е връчена заповедта и за семейството е настъпила най-кошмарната Нова година и К., тъй като ищецът не е искал никъде да ходят за празниците. Той седял и гледал в една точка, не говорел. До връчване на заповедта е бил болничен, след връчването на заповедта състоянието било на приливи и отливи. Нощно време не можел да спи, ставал и карал колата по цели нощи. Не сочи какви лекарства са му изписани, но казва, че мента, глог и валериан вземал. Докато бил на вилата в [населено място], не й вдигал телефона. Там стоял една седмица, искал да се изолира от света, срамувал се най-вече от децата. Казвал, че не е достоен, че не може да издържа семейство. Когато бил без работа –приятел му предложил такава, но като разбрали, че е уволнен, но го искали. Соци, че един път са викали Спешна помощ. Споделя и за периода, когато е бил върнат на работа, че е сменил работното място, за да няма допир до хора. Соци, че има промени не само в състоянието, но и в характера –обаче в тази насока няма епикриза – няма АЛ, които да са отразили тези промени към посочения период.

Видно от показанията на св.Я. – той е приятел и братовчед на П. П.. Знае е го като силен и устойчив, но след уволнението казва, че психически паднал. Дошъл в Железница, където живеел и му сподели, че го много страх да не си изгуби семейството, че е без работа, че трябва да се плащат сметки, има деца. Стоял една седмица затворен. Почнал да вдига кръвно. Видял го да пие лекарства и му казал „Човек, ти никога не си пил хапчета“. Не вдигал телефона на съпругата си, бил потиснат, срам го е било. Имало рязка промяна в поведението му. След връщането –искал да не се среща с хора, защото има хора, които го познават и го е срам от хората. Предложил му да работи –там, където и той бил /фирма за хидроизолация/, но като узнали, че е уволнен от МВР, те не пожелали да го вземат. Изрично подчертава, че е коренно променен. Преди бил цар на компанията, весел, жизнерадостен. Сега избягвал компании. Споделя за значително намаление на контактите от негова страна след уволнението. Чували са се преди по 2-3 пъти на седмица, сега не е така.

Следва да се има предвид, че с протоколно определение от 17.03.2026г., съдът е дал възможност на ищеца, във връзка с искането му за допускане на съдебно медицинска експертиза -комплексна и психологична, да представи АЛ или друга медицинска документация, от която да е видно, че след процесното събитие /във връзка с което търси вреди/ е имал подобни оплаквания и проблеми и вещите лица да установят причинно-

следствената връзка и вероятността за настъпването им от посочения източник.

С молба от 17.04.2026г. от адв.С. са представени АБ касаещи настинка, кашлица, травма и оток на ляв глезен, и болки в кръста. За последното е АЛ от 15.12.2021г., от 11.04.2022г., и от 26.04.22г..

В определението за отхвърляне от 21.04.2026г. на това доказателствено искане също така е визирано, че наложеното дисциплинарно наказание е със заповед от 14.06.22г. и АЛ са преди същото .

Приложено е за послужване адм.дело №10278/22г. на АССГ.

СЛЕДОВАТЕЛНО ОТ ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ намира следното:

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. За да възникне отговорност за дейност на ответника, предвидена в чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, следва да са налице трите елемента от правопораждащия я фактически състав: 1. Незаконосъобразен акт, отменен по съответния ред, действие или бездействие при или по повод изпълнение на административна дейност; 2. имуществени или неимуществени вреди и 3. пряка причинна връзка между вредите и незаконосъобразното действие или бездействие. Отговорността е безвиновна - съгласно чл. 4 от ЗОДОВ държавата дължи обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това дали са причинени виновно от длъжностното лице.

По делото съдът приема за безспорно наличието на първия елемент –отменената като незаконосъобразна заповед за уволнение. Съставът приема за настъпил и втория елемент-неимуществената вреда, която се изразява в накърняване на душевното здраве на ищеца и в смущение в негово психическо състояние. За това съдът се позовава на показанията на свидетелите, които като цяло имат припокриване на споделеното. От показанията обаче, както и от посочените по-горе факти по случая – е безспорно, че полицаите, участвали в мероприятиято са извършили действия, които са безспорно вредоносни. Пострадалите граждани са заявили своите претенции срещу СДВР в значителен размер за причинените им вреди вкл. и са получили определено обезщетение. Безспорно е употребена прекомерна сила. Случаят е станал и медийно известен, започнала е проверка, досъдебни производство т.е. за да се присъдят вредите от уволнението – трябва при изследване на пряката и непосредствена причинна връзка –да се установи, че същите се дължат само на отношението на ответника като дисциплинарно-наказващ орган. Целият този стрес, на който е подложен ищеца обаче няма подобен произход, а точно обратното. Свидетелите описват, че промяната е настъпила преди издаването на заповедта, още със започване на производството, отделно ищецът е бил в болничен от издаването на заповедта на 14.06.22г. до връчването ѝ м.10.22г. Също така от събитията на 10.07.2020г. до уволнението на 14.06.22г. –са изминали почти 2 години. Показанията на свидетелите са след узнаване на уволнението до връчване на заповедта т.е същият вече е започнал да проявява промяна в поведението си. Съдът може да направи извода, че част от произхода им се дължи на състоянието конкретно и на пострадалия М. -средна телесна повреда и образуваните наказателни производство във връзка с това. Няма данни вредите да са само от заповедта и да са настъпили рязко от издаването ѝ т.е след това. В действителност -от връчване на заповедта – има показания, че ищецът не е желал да празнува НГ, но това не е прекомерна вреда. Нормално е при подобно развитие на дисциплинарното производство лицето да се

чувства унило, но притесненията му са, че не може да издържа семейството си /което е и очаквано след като няма да работи и да получава възнаграждение/, а не по-скоро, че е несправедливо обвинен, както казва съпругата му. Освен това т.нар. изолация на вилата в [населено място] е кратковременна – около 1 седмица. Лицето няма данни да е посетило психолог или психиатър. Няма назначена терапия. Съдът не дава вяра на показанията на свидетелите в частта, че е употребявал успокоителни. Ако това е така –не би се качил на колата да обикаля по цяла нощ, както споделя съпругата му. Вероятно е вземал билковите аналози -мента, глог и валериан, но не и успокоителни, имащи обичайно сънотворен ефект. Следователно неимуществените вреди са се формирали следствие на въздействие от различни фактори, като интензитета на другите е по-голям. Напр. образуваното ДП, страхът, че няма да може да подsigури материално семейството си и т.н., отколкото самото уволнение. Съдът приема, че цялата ситуация – е имала негативен ефект върху ищеца, но прякото въздействие от заповедта е ограничено. В действителност при посочената ситуация – не може да се каже, чие прилагане на сила, от кои полицейски служители е било прекомерно и вредоносно относно пострадалия М., но че има съпричастност към тези действия от страна на ищеца за състава е безспорно. От приложеното дело – не се установява да не е бил при събитията или да е стоял настрана. Точно обратното за тези свои действия и сила ищецът не спори във възраженията и обясненията си, но счита, че силата не е „излишна“. АССГ за отмяна на заповедта е приел, че не е доказано безспорно авторство, но извода за авторството се базира не само на анализ на видеоматериала, а на разпознаване от други служители. Тази нееднозначност в доказателствата – е мотивирала АССГ да отмени заповедта. В действителност – АНО при преценка на нарушението и следващото се наказание –би следвало да съобрази и достатъчната обосновааност на заповедта за налагане на най-тежкото наказание. Въпреки изложеното – и влязло в сила решение като последица отменената заповед, настоящият състав е задължен за наличието на този факт да го съобрази.

Касателно размера на вредите, обаче и причинно следствената връзка – тежестта е на ищеца да докаже твърдението си. При формиране на вътрешното си убеждение – съставът не може да игнорира горепосочените общоизвестни и съдебно-известни факти. Мотивите на съдебния акт за отмяна на заповедта за уволнение нямат сила на пресъдено нещо и представляват интерпретация на фактите, довели до съответната последица. Ето защо съдът приема, че има вреди, но причинната връзка на същите и размера на чистите вреди от конкретния отменен акт, преценени по справедливост по чл.52 ЗЗД - ги определя на 500евро. Отговорността на ответника е и за неправилната преценка какво точно наказание да наложи, не винаги трябва да е най-тежкото. От друга страна -ответникът не отговаря за това, че лицето не е можело да си намери работа и че като е споменяла, че е уволнен от МВР конкретен кандидат-работодател, не му се е обадил. Това няма причинна връзка със заповедта. Неотносимо е и това, че е бил награждаван –може определен служител да има безупречно поведение, но в конкретната ситуация – да извърши действия, които са вредоносни. Настоящият състав не дължи произнасяне и не се препроизнася по тези факти, но при формиране на вътрешното си убеждение отчита тези обстоятелства вкл. на съпричастността на ищеца към бития Е. М., осъдил СДВР за побоя си за сумата от 25 000евро неимуществени вреди.

Посочената уважена претенция от 500евро се дължи със законната лихва от влизане в сила на съдебното решение за отмяната на акта т.е. от 18.01.2024г. до окончателното изплащане. Неправилно от ищеца се иска конкретен размер и за период плюс отделно от

предявяването на иска лихвата, тъй като съгласно Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2004 г. на ВКС по тълк. гр. д. № 3/2004 г., ОСГК, т.4 лихвата при отменен като незаконосъобразен ИАА- е от решението за отмяната му. Неимуществените вреди, тъй като се определят от съда по справедливост –не може да се посочи изначално какъв да бъде размера на лихвата. В размера, за който се уважи –се присъжда лихва от решението за отмяната, без да се дефинира до подаване на ИМ и след това.

По искането за разноси: от ищеца има списък на л.109 за д.т. от 5,11 евро и за адвокатско възнаграждение – платено от 997,02евро или общо 1002,13 евро или с оглед изхода от спора е основателна за 50 евро.

От ответника в с.з на 26.05.2026г. е направено искане от юрк.И. за присъждане на юрк.възнаграждение по чл.24 от НЗПП, което съдът установява, че е в минимален размер от 200лв. или 102,25евро или основателни са за 100евро.

С оглед изложеното по разноските по компенсация са 50евро за ответника.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

По искова молба на П. Б. П. ЕГН [ЕГН] от@@11@[жк], [жилищен адрес]

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи -СДВР да заплати на ищеца П. Б. П. сумата от **500евро**, представляващи обезщетение за неимуществени вреди от незаконосъобразната заповед №513з-4959 от 14.06.2022г. на Директора на СДВР, с която дисциплинарно е уволнен и която заповед е отменена с решение по адм.дело №10278/22г. на АССГ в сила от 18.01.2024г., която сума се дължи ведно със законната лихва от 19.01.2024г. до окончателното ѝ изплащане като **КАТО ЗА РАЗЛИКАТА от 9725,84 евро** /разликата между претендираната част от 10 225,84евро и уважената от 500 евро/ **ОТХВЪРЛЯ ИСКА** като недоказан и прекомерен.

ОСЪЖДА П. Б. П. да заплати на СДВР юрисконсултско възнаграждение в размер определен по компенсация от 100 евро.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок пред ВАС чрез АССГ от съобщаването му с касационна жалба. Преписи на страните.

Съдия: